

**ความมุ่งหมาย วัตถุประสงค์ และขอบเขตการมีผลบังคับใช้ของ
พระราชบัญญัติส่งเสริมการบริหารจัดการทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง พ.ศ. ๒๕๕๘**

เนื่องจากการบริหารจัดการทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งยังไม่มีเอกภาพขาดการบูรณาการ และขาดการมีส่วนร่วมของประชาชนและชุมชนในท้องถิ่น และกฎหมายที่ใช้บังคับอยู่ปัจจุบันยังไม่ครอบคลุม เพื่อคุ้มครองทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งในบางพื้นที่ จึงสมควรมีกฎหมายเพื่อกำหนดหลักเกณฑ์ในการบริหารจัดการ การบำรุงรักษา การอนุรักษ์ การฟื้นฟูทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง และการ ป้องกันการกัดเซาะชายฝั่ง โดยให้ประชาชนและชุมชนในท้องถิ่นได้มีส่วนร่วมในการปลูก การบำรุงรักษาและการอนุรักษ์ ฟื้นฟูทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งอย่างสมดุลและยั่งยืน กฎหมายฉบับนี้เป็นกฎหมายในเชิงนโยบาย (Policy Law) และการบริหารจัดการ เพื่อประสานและเสริมประสิทธิภาพให้แก่การบังคับใช้กฎหมายอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง ทั้งโดยตรงหรือโดยอ้อมต่อการบริหารจัดการทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งพร้อมทั้งมีมาตรการคุ้มครอง ทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งควบคู่ไปด้วย

มีการกำหนดหลักการ การบูรณาการการใช้กฎหมายโดยหน่วยราชการ หน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องร่วมกันเพื่อให้การบริหารจัดการทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล พร้อมทั้งสอดคล้องกับสภาพของระบบนิเวศของทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งอันมีลักษณะที่เป็นระบบและเป็นองค์รวมมิได้แยกส่วนกัน และมีการกำหนดประชาชนมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการทรัพยากรทางทะเล และชายฝั่ง และได้รับการช่วยเหลือสนับสนุนจากกรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง โดยพระราชบัญญัติฉบับ นี้มีขอบเขตครอบคลุมการอนุรักษ์ทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งกว้างไกลถึง ๒๐๐ ไมล์ทะเล ซึ่งสอดคล้องกับ อนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยกฎหมายทะเลระหว่างประเทศที่ประเทศไทยได้ลงนามเป็นภาคีสมาชิก เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๕๔ โดยพระราชบัญญัติฉบับนี้ มีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ เมื่อวันที่ ๒๔ มิถุนายน ๒๕๕๘ เป็นต้นไป